EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 16.7.2025
COM(2025) 415 final

2025/0230 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o podpisu Úmluvy Organizace spojených národů proti kyberkriminalitě; Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě jménem Evropské unie

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Cíle návrhu

Cílem tohoto návrhu je získat od Rady Evropské unie (dále jen „Rada“) zmocnění pro Evropskou komisi (dále jen „Komise“), aby jménem Evropské unie podepsala Úmluvu Organizace spojených národů proti kyberkriminalitě (dále jen „úmluva“)[(1)].

Komise rovněž předloží návrh rozhodnutí Rady, kterým se Komise zmocňuje k uzavření úmluvy jménem Evropské unie. Tyto návrhy společně navazují na závazek Komise obsažený v ProtectEU: Evropské strategii vnitřní bezpečnosti.[(2)]

Kyberkriminalita je pro bezpečnost občanů a podniků v Evropské unii (EU) stále větší hrozbou.[(3)] Podle posouzení hrozeb organizované trestné činnosti na internetu, které provedl Europol, se hrozby kyberkriminality v posledních deseti letech dynamicky vyvíjely, pokud jde o jejich objem, intenzitu a potenciál škod.[(4)] Pachatelé kyberkriminality využívají k automatizaci útoků, sociálnímu inženýrství a obcházení bezpečnostních opatření nové technologie, jako je umělá inteligence (AI), což zvyšuje efektivitu kybernetických útoků a možnost jejich rozšiřování. Hospodářská recese, geopolitická nestabilita a prohlubující se globální nerovnost zvýšily motivaci jednotlivců k páchání finančně motivované kyberkriminality.[(5)] Počet a rozsah trestných činů prováděných kybernetickými prostředky, jako jsou podvody na internetu a pohlavní zneužívání dětí on-line, stále roste. Odhaduje se, že v roce 2024 dojde v důsledku podvodů na internetu celosvětově ke ztrátě 1,03 bilionu EUR.[(6)] Celosvětový počet hlášení pohlavního zneužívání dětí vzrostl z 1 milionu v roce 2010 na téměř 36 milionů v roce 2023, z toho 1,3 milionu v EU.[(7)]

Jedná se o celosvětový jev, který nezná hranic, a posílení mezinárodní spolupráce v boji proti kyberkriminalitě je již více než deset let prioritou zemí po celém světě. Zejména kvůli bezhraniční povaze internetu má vyšetřování kyberkriminality téměř vždy svou povahou přeshraniční charakter, a tudíž vyžaduje úzkou spolupráci mezi orgány v různých zemích. V posledních letech roste počet zemí, s nimiž je třeba spolupracovat, protože pachatelé kyberkriminality se skrývají v příhodných jurisdikcích po celém světě, aby mohli páchat útoky na EU a její partnerské země.

Pro vyšetřování trestné činnosti, a to jak trestné činnosti páchané online, tak i tradiční trestné činnosti, jako je obchod s drogami, jsou stále důležitější elektronické důkazy. Často totiž zanechává online stopy, jelikož pachatelé plánují a koordinují své aktivity pomocí internetu a aplikací. Z průzkumu Komise vyplynulo, že již v roce 2018 potřebovaly donucovací a justiční

---

(1) Znění úmluvy bude připojeno k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření úmluvy jménem Evropské unie.

(2) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů k ProtectEU: Evropská strategie vnitřní bezpečnosti; COM/2025/148 final.

(3) Nejnebezpečnějšími projevy kyberkriminality v Evropské unii (EU) zůstávají v roce 2023 útoky ransomwaru, pohlavní vykořisťování dětí a podvody na internetu. Někteří pachatelé kyberkriminality, kteří se zaměřili na EU, měli sídlo v EU, zatímco jiní raději operovali ze zahraničí a své nezákonné operace a finanční prostředky skrývali ve třetích zemích. Posouzení hrozeb organizované trestné činnosti na internetu (IOCTA), 2024.

(4) Posouzení hrozeb organizované trestné činnosti na internetu (IOCTA), 2024.

(5) Posouzení hrozeb závažné a organizované trestné činnosti v Evropské unii (SOCTA), 2025.

(6) Zpráva o globálním stavu podvodů 2025 (GASA).

(7) Národní centrum pro pohřešované a zneužívané děti, https://www.missingkids.org/cybertiplinedata

orgány přístup k elektronickým důkazům nejméně v 85 % případů vyšetřování trestné činnosti, včetně kyberkriminality.[8] Důkazy o trestných činech jsou stále častěji uchovávány v elektronické podobě u poskytovatelů služeb v zahraničních jurisdikcích. Nejméně 55 % vyšetřování zahrnuje žádost o přeshraniční přístup k důkazům.[9] Účinná reakce trestní spravedlnosti vyžaduje vhodná opatření k získání takových důkazů, aby byl zachován právní stát.

Proto se na vnitrostátní úrovni, na úrovni EU[10] a na mezinárodní úrovni přijímají opatření, jež mají zlepšit sdílení elektronických důkazů pro vyšetřování trestných činů.

Úmluva je součástí těchto akcí. Stanoví společná pravidla na celosvětové úrovni pro posílení spolupráce v oblasti kyberkriminality a shromažďování důkazů v elektronické podobě pro účely vyšetřování nebo trestního řízení, čímž vytváří základ pro spolupráci s mnoha zeměmi, s nimiž EU ani její členské státy nemají uzavřeny dohody, a zároveň zajišťuje dodržování právních předpisů a hodnot EU. Je v souladu se stávajícími nástroji EU a mezinárodními nástroji a doplňuje je.

Souvislosti

Úmluva Rady Evropy o počítačové kriminalitě z roku 2001 („Budapešťská úmluva“)[11] je první mezinárodní smlouvou o kyberkriminalitě. Usnadňuje boj proti trestné činnosti využívající počítačových sítí. Budapešťská úmluva je otevřena členským státům Rady Evropy a nečlenským státům je otevřena na základě pozvání. K dnešnímu dni má 80 smluvních stran, včetně 26 členských států Evropské unie. Druhý dodatkový protokol[12] k Budapešťské úmluvě obsahuje aktualizovaná pravidla pro výměnu elektronických důkazů.[13]

Evropská unie a její členské státy jsou rovněž smluvními stranami dvou hlavních nástrojů OSN v oblasti trestní spravedlnosti, které byly přijaty téměř po celém světě, a to Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (UNTOC)[14] a Úmluvy Organizace spojených národů proti korupci (UNCAC).[15]

---

(8) SWD(2018) 118 final

(9) SWD(2018) 118 final.

(10) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1543 ze dne 12. července 2023 o evropském vydávacím příkazu a evropském uchovávacím příkazu pro elektronické důkazy v trestním řízení a pro výkon trestu odnětí svobody po skončení trestního řízení (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 118, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1543/oj) a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1544 ze dne 12. července 2023, kterou se stanoví harmonizovaná pravidla pro určování určených provozoven a jmenování zástupců za účelem shromažďování elektronických důkazů v trestním řízení (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 181, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1544/oj).

(11) CETS č. 185.

(12) CETS č. 224.

(13) Rada přijala rozhodnutí, která zmocňují členské státy k podpisu a ratifikaci druhého dodatkového protokolu v zájmu EU: rozhodnutí Rady (EU) 2022/722 ze dne 5. dubna 2022, kterým se členské státy zmocňují, aby v zájmu Evropské unie podepsaly Druhý dodatkový protokol k Úmluvě o počítačové kriminalitě o posílené spolupráci a zpřístupňování elektronických důkazů (Úř. věst. L 134, 11.5.2022, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/722/oj), a rozhodnutí Rady (EU) 2023/436 ze dne 14. února 2023, kterým se členské státy zmocňují, aby v zájmu Evropské unie ratifikovaly Druhý dodatkový protokol k Úmluvě o počítačové kriminalitě o posílené spolupráci a zpřístupňování elektronických důkazů (Úř. věst. L 63, 28.2.2023, s. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/436/oj).

(14) Dokument A/55/383. EU podepsala úmluvu UNTOC dne 12. prosince 2000, ratifikovala ji dne 21. května 2004 a ratifikovala také její protokoly o převaděčství a obchodování s lidmi. Viz 2004/579/ES: rozhodnutí Rady ze dne 29. dubna 2004 o uzavření Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 69, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2004/579/oj); 2006/616/ES: rozhodnutí Rady ze dne 24. července 2006 o uzavření Protokolu proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, doplňujícího

Ustanovení nové úmluvy jsou v souladu s těmito třemi zavedenými a široce přijatými mezinárodními nástroji.

Vzestup informačních technologií a rychlý vývoj nových systémů telekomunikačních a počítačových sítí a využívání a zneužívání technologií pro účely trestné činnosti byly rovněž na pořadu jednání Organizace spojených národů (OSN). Dne 21. prosince 2010 přijalo Valné shromáždění OSN rezoluci 65/230, v níž žádá Komisi pro prevenci kriminality a trestní spravedlnost (CCPCJ), aby zřídila otevřenou mezivládní expertní skupinu, která by vypracovala komplexní studii týkající se problému kyberkriminality.

Valné shromáždění OSN přijalo dne 17. prosince 2018 rezoluci 73/187 o boji proti využívání informačních a komunikačních technologií pro účely trestné činnosti. Dne 27. prosince 2019 přijalo Valné shromáždění OSN druhou rezoluci 74/247 na stejné téma, kterou zřídilo otevřený *ad hoc* mezivládní výbor odborníků za účelem vypracování komplexní mezinárodní úmluvy o boji proti využívání informačních a komunikačních technologií k trestné činnosti. Rezoluce uvádí, že *ad hoc* výbor má plně zohlednit stávající mezinárodní nástroje a úsilí na vnitrostátní, regionální a mezinárodní úrovni v oblasti boje s využíváním informačních a komunikačních technologií pro účely trestné činnosti, zejména práci a výsledky mezivládní expertní skupiny.

Dne 24. května 2022 Rada pověřila Komisi, aby se jménem Evropské unie účastnila jednání o úmluvě.[16] Komise se účastnila v souladu s rozhodnutím Rady a řídila se směrnicemi pro vyjednávání stanovenými v tomto rozhodnutí. Komisi podporovala Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ). Komise důsledně konzultovala zvláštní výbor Rady pro jednání o postoji Unie a zajistila slučitelnost úmluvy s příslušným *acquis* EU.

V souladu s rámcovou dohodou o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí[17] Komise rovněž informovala Evropský parlament o jednáních.

Komise rovněž informovala evropského inspektora ochrany údajů (EIOÚ) a Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB) v průběhu jednání a po jeho skončení.

V období od 28. února 2022 do 9. srpna 2024 se *ad hoc* výbor sešel osmkrát na formálních zasedáních. Uspořádal také neformální zasedání mezi zasedáními a pět zasedání mezi zasedáními, na nichž se konaly konzultace s různými zúčastněnými stranami, včetně

Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, jménem Evropského společenství, pokud jde o ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti článků 179 a 181a Smlouvy o založení Evropského společenství (Úř. věst. L 262, 22.9.2006, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2006/616/oj), a 2006/619/ES: rozhodnutí Rady ze dne 24. července 2006 o uzavření Protokolu o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňujícího Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, jménem Evropského společenství, pokud jde o ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti části třetí hlavy IV Smlouvy o založení Evropského společenství (Úř. věst. L 262, 22.9.2006, s. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2006/619/oj).

(15) Sbírka úmluv Organizace spojených národů, svazek 2349, s. 41; dokument A/58/422. EU podepsala úmluvu UNCAC dne 15. září 2005 a ratifikovala ji dne 12. listopadu 2008. Viz 2008/801/ES: rozhodnutí Rady ze dne 25. září 2008 o uzavření Úmluvy Organizace spojených národů proti korupci jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 287, 29.10.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/801/oj).

(16) Rozhodnutí Rady (EU) 2022/895 ze dne 24. května 2022 o zmocnění k zahájení jednání jménem Evropské unie o komplexní mezinárodní úmluvě o boji proti využívání informačních a komunikačních technologií k trestné činnosti (Úř. věst. 155, 8.6.2022. s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/895/oj).

(17) Odkaz L 304/47.

globálních a regionálních mezivládních organizací, nevládních organizací, organizací občanské společnosti, akademických institucí a soukromého sektoru.

Dne 8. srpna 2024 *ad hoc* výbor schválil konsensem návrh znění úmluvy a návrh doprovodné rezoluce Valného shromáždění OSN. Valné shromáždění OSN přijalo oba dokumenty konsensem dne 24. prosince 2024.[18] Předpokládá se, že úmluva bude otevřena k podpisu v Hanoji ve Vietnamu dne 25. října 2025 a poté v sídle OSN v New Yorku do 31. prosince 2026.

Úmluva vstoupí v platnost, jakmile 40 států, které jsou smluvní stranou úmluvy, vyjádří svůj souhlas s tím, že budou úmluvou vázány v souladu s ustanoveními čl. 65 odst. 1 a 2.

V souladu se zavedenou praxí týkající se úmluv UNTOC a UNCAC úmluva stanoví, že organizace regionální hospodářské integrace, jako je Evropská unie, může úmluvu podepsat a ratifikovat, pokud ji podepíše a ratifikuje alespoň jeden z členských států.

Odůvodnění návrhu

Úmluva je v souladu s cíli Unie stanovenými v ProtectEU: Evropské strategii vnitřní bezpečnosti z roku 2025, jejímž cílem je bojovat proti trestné činnosti a usnadnit přístup k digitálním důkazům pro všechny trestné činy prostřednictvím mezinárodních nástrojů, jako je úmluva. Doplňuje stávající nástroje EU a mezinárodní nástroje, jichž jsou EU a/nebo její členské státy stranami, jako je Budapešťská úmluva Rady Evropy, a přispívá tak k boji EU proti nadnárodní trestné činnosti.

Za prvé, úmluva má jako nástroj OSN širší dosah, pokud jde o členství, než stávající nástroje EU a mezinárodní nástroje. V tomto ohledu se podobá předchozím nástrojům OSN v oblasti spolupráce v trestních věcech, které byly přijaty téměř po celém světě, jako jsou úmluvy UNTOC a UNCAC. Může tak umožnit lepší spolupráci proti kyberkriminalitě v celosvětovém měřítku.

Za druhé, úmluva je inspirována ustanoveními Budapešťské úmluvy o kriminalizaci, která mohou dále posílit spolupráci na základě dlouhodobého a osvědčeného právního rámce. Vzhledem k tomu, že úmluva byla přijata nedávno, zavádí také další ustanovení o kriminalizaci trestných činů, jejichž počet v posledních letech prudce vzrostl: online podvody, navazování kontaktu s dětmi za účelem spáchání sexuálně motivovaného trestného činu vůči dítěti a šíření intimních fotografií bez souhlasu. Ty jsou již trestné na úrovni EU, ale zatím nikoli na celosvětové úrovni.

Za třetí, úmluva umožňuje výměnu elektronických důkazů mezi orgány států, které jsou smluvní stranou úmluvy, o formách závažné trestné činnosti, které jsou rovněž na vzestupu, včetně trestných činů souvisejících s terorismem a nadnárodní organizovanou trestnou činností. Toto omezení na závažné trestné činy omezuje použití mechanismu pouze na závažné případy, což pomáhá zajistit proporcionalitu. Zabraňuje také přetěžování vnitrostátních orgánů žádostmi a odráží různé úrovně důvěry ve spolupráci, které existují na mezinárodní úrovni.

Za čtvrté, úmluva doplňuje stávající mezinárodní nástroje, jako je Budapešťská úmluva, tím, že zahrnuje procesní opatření týkající se ochrany obětí a svědků, nástroje pro vymáhání výnosů z kyberkriminality a opatření v oblasti mezinárodní spolupráce týkající se předávání odsouzených osob a trestních řízení, společného vyšetřování a spolupráce při prosazování práva.

[18] Rezoluce přijatá valným shromážděním dne 24. prosince 2024: A/RES/79/243.

Za páté, úmluva obsahuje kapitolu o technické pomoci a budování kapacit, která má pomoci rozvojovým zemím budovat jejich schopnosti a umožnit jim přispět ke globálnímu boji proti kyberkriminalitě.

Za šesté, úmluva vyžaduje, aby státy, které jsou smluvními stranami úmluvy, dodržovaly lidská práva, včetně procesních práv a záruk v trestním řízení (jako je právo na spravedlivý proces, právo na obhajobu, soudní nebo jiný nezávislý přezkum), a právo na ochranu osobních údajů pro každé opatření podle úmluvy. Vzhledem ke svému univerzálnímu poslání a s ohledem na existující rozdíly v úrovni ochrany lidských práv ve světě obsahuje úmluva ustanovení, která vylučují její použití k porušování lidských práv a poskytují státům, které jsou smluvní stranou úmluvy, bezprecedentní důvody pro odmítnutí spolupráce s jinými smluvními stranami v takových případech. Více informací v tomto ohledu je uvedeno v oddílech „*Soulad s platnými právními předpisy v této oblasti politiky*“, „*Základní práva*“ a „*Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu*“ níže. Díky těmto ustanovením je úmluva první svého druhu s tak komplexní ochranou lidských práv a zárukami. Po svém vstupu v platnost se úmluva stane měřítkem pro budoucí mezinárodní nástroje a přispěje k začlenění těchto záruk lidských práv do celosvětové spolupráce v trestních věcech.

- **Soulad s platnými právními předpisy v této oblasti politiky**

Boj proti kyberkriminalitě je pro Evropskou unii prioritou, což uznala Rada ve svých Strategických směrech pro legislativní a operativní plánování v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva z roku 2024[(19)] a Komise ve strategii ProtectEU: Evropská strategie vnitřní bezpečnosti z roku 2025, která oznamuje opatření EU k boji proti trestné činnosti páchané online a k usnadnění přístupu k digitálním důkazům u všech trestných činů, a to i prostřednictvím mezinárodních nástrojů pro výměnu informací a důkazů, jako je včasný podpis a uzavření úmluvy.

Komise uznává, že je třeba dále rozvíjet a posilovat kapacity donucovacích a justičních orgánů v této oblasti a rozvíjet vnitrostátní právní předpisy týkající se kyberkriminality, pokud nejsou dostatečné. Uznává také potřebu podporovat mezinárodní spolupráci v boji proti kyberkriminalitě a podporuje řadu programů na budování kapacit v řadě zemí světa, včetně rozvojových zemí.[(20)] Komise podpořila práci mezivládní expertní skupiny, Komise OSN pro prevenci kriminality a trestní spravedlnost, Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC), Výboru Budapešťské úmluvy o počítačové kriminalitě a dalších orgánů.

Ustanovení úmluvy jsou v souladu s pravidly a politikami EU v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech, policejní spolupráce a ochrany údajů, jakož i s příslušnými dvoustrannými a mnohostrannými dohodami, jichž je Evropská unie již smluvní stranou.

Výhrady a oznámení

Úmluva nemá ustanovení věnované výhradám. V některých ustanoveních však výslovně stanoví výhrady (čl. 11 odst. 3; čl. 23 odst. 3 písm. a); čl. 23 odst. 3 závěrečná část; čl. 42 odst. 5; čl. 63 odst. 3 a 4) a implicitně připouští i jiné výhrady, pokud jsou v souladu s čl. 19 písm. c) Vídeňské úmluvy o smluvním právu[(21)] a mezinárodním obyčejovým právem, a nejsou tedy v rozporu s předmětem a účelem úmluvy. Úmluva proto umožňuje značnou flexibilitu, pokud jde o výhrady. Členské státy by měly zaujmout jednotný přístup k výhradám

(19) Strategické směry pro legislativní a operativní plánování v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva, 28. listopadu 2024, bod 19.

(20) Viz například projekt Posílená globální akce v oblasti kyberkriminality (GLACY-e), na adrese https://www.coe.int/en/web/cybercrime/glacy-e

(21) Sbírka úmluv Organizace spojených národů, svazek 1155, s. 331.

a oznámením, jak je uvedeno v příloze I tohoto rozhodnutí. Výhrady a oznámení by měly být v souladu s unijním právem a mezinárodním právem veřejným a neměly by být v rozporu s předmětem a účelem úmluvy. Podmínky a záruky lidských práv uznané a stanovené v této úmluvě jsou součástí jejího předmětu a účelu, a proto k nim nelze mít výhrady.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Úmluva je v souladu s příslušnými pravidly a politikami Evropské unie v oblastech, na které se bude vztahovat (mezinárodní spolupráce a vzájemná právní pomoc mezi orgány veřejné moci členských států a členskými státy a třetími zeměmi, jak je popsáno v oddíle „*Soulad s platnými právními předpisy v této oblasti politiky*“), a s příslušnými dvoustrannými a mnohostrannými dohodami, jichž je Evropská unie již smluvní stranou. Ostatní oblasti politiky Unie zůstávají nedotčeny.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Tento návrh vychází z čl. 218 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Článek 218 SFEU stanoví postup pro sjednávání a uzavírání dohod mezi Evropskou unií a třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi. Odstavec 5 uvedeného článku zejména stanoví, že Rada na návrh Komise jako vyjednavače přijme rozhodnutí, kterým se povoluje podpis dohody jménem Evropské unie.

Hmotněprávní základ rozhodnutí podle čl. 218 odst. 5 SFEU závisí v první řadě na cíli a obsahu zamýšlené mezinárodní dohody, k níž se zaujímá postoj jménem Unie. Má-li zamýšlená mezinárodní dohoda dvojí účel nebo má-li dvě složky a lze-li jeden z těchto účelů nebo jednu z těchto složek identifikovat jako hlavní, zatímco druhý účel či druhá složka je pouze vedlejší, musí být rozhodnutí přijaté na základě čl. 218 odst. 5 SFEU založeno na jediném hmotněprávním základě, a sice na tom, který si žádá hlavní nebo převažující účel či složka.

Pokud jde o zamýšlenou mezinárodní dohodu, která sleduje několik cílů najednou nebo která má několik složek, jež jsou nerozlučně spjaty, aniž je jedna vůči druhé vedlejší, musí se hmotněprávní základ rozhodnutí podle čl. 218 odst. 5 SFEU výjimečně zakládat na různých odpovídajících právních základech.

Pokud jde o záležitosti týkající se usnadnění spolupráce mezi justičními a rovnocennými orgány ve vztahu k řízení v trestních věcech a výkonu rozhodnutí, hmotněprávním základem je čl. 82 odst. 1 SFEU. Pokud jde o definici trestných činů v oblasti kyberkriminality, hmotněprávním základem je čl. 83 odst. 1 SFEU. Pokud jde o opatření týkající se spolupráce při prosazování práva, hmotněprávním základem je čl. 87 odst. 2 SFEU. Pokud jde o ochranu osobních údajů, hmotněprávním základem je článek 16 SFEU.

- **Pravomoci Unie**

Předmětem úmluvy je boj proti kyberkriminalitě, mimo jiné prostřednictvím kriminalizace některých závažných škodlivých typů jednání a navázání mezinárodní spolupráce za tímto účelem, včetně spolupráce v oblasti elektronických důkazů. To spadá do sdílené pravomoci Unie a členských států v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. j) SFEU.

Některá ustanovení úmluvy, zejména ustanovení o ochraně údajů, spadají do oblastí, na které se do značné míry vztahují společná pravidla, která by mohla být úmluvou ovlivněna nebo jejichž oblast působnosti by mohla být úmluvou změněna. Proto má Unie v souladu s čl. 3 odst. 2 SFEU v těchto oblastech výlučnou vnější pravomoc k podpisu úmluvy.

Evropská komise tak může v zájmu Unie podepsat úmluvu na základě článku 16, čl. 82 odst. 1, čl. 83 odst. 1, čl. 87 odst. 1 a čl. 218 odst. 5 SFEU.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Jednání na úrovni EU slouží k podpoře harmonického uplatňování ustanovení úmluvy v členských státech EU a zajišťuje její slučitelnost se stávajícími i budoucími nástroji EU. Kromě toho činnost EU v této oblasti posiluje společný vliv a dopad EU a jejích členských států na mechanismy provádění úmluvy, jako je její konference smluvních stran (článek 57), a na budoucí jednání o protokolech (článek 62) úmluvy.

- **Proporcionalita**

Pokud jde o tento návrh, lze cílů Unie uvedených v oddíle „*Důvody návrhu*“ výše dosáhnout pouze uzavřením závazné mezinárodní dohody, která stanoví nezbytná pravidla spolupráce a zajistí vhodnou ochranu základních práv. Úmluva tohoto cíle dosahuje. Ustanovení úmluvy se omezují na to, co je nezbytné k dosažení jejích hlavních cílů, a nezasahují do stávajících nástrojů EU ani do mezinárodních nástrojů, jichž je EU smluvní stranou.

- **Volba nástroje**

Ustanovení čl. 218 odst. 5 SFEU stanoví, že Komise nebo vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku v závislosti na předmětu zamýšlené dohody předloží návrhy Radě, která přijme rozhodnutí o povolení podepsat mezinárodní dohodu. Vzhledem k předmětu úmluvy je vhodné, aby Komise za tímto účelem předložila návrh.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Dne 14. ledna 2022 Komise na svých internetových stránkách zveřejnila výzvu k předložení faktických podkladů k této iniciativě, v rámci níž bylo po dobu čtyř týdnů možno zasílat připomínky. Na internetových stránkách konzultace byly zveřejněny individuální odpovědi na výzvu k předložení faktických podkladů. Tyto úvahy byly zohledněny při přípravě návrhu Komise na zahájení jednání o úmluvě.

V zájmu zajištění větší transparentnosti procesu zajistila rezoluce Valného shromáždění OSN 75/282, která stanoví organizační záležitosti týkající se *ad hoc* výboru, účast zástupců zainteresovaných světových a regionálních mezivládních organizací, včetně zástupců orgánů, specializovaných agentur a fondů OSN, jakož i zástupců funkčních komisí Hospodářské a sociální rady na hlavních zasedáních v roli pozorovatelů. Toto usnesení dále umožnilo nevládním organizacím (včetně globálních a regionálních mezivládních organizací, nevládních organizací, organizací občanské společnosti, akademických institucí a soukromého sektoru) zaregistrovat se a účastnit se zasedání *ad hoc* výboru, kde měly pravidelně možnost prezentovat své názory během plenárních zasedání k projednávaným kapitolám. V souladu s tímto usnesením se uskutečnilo pět konzultačních zasedání mezi zasedáními se zúčastněnými stranami. Zúčastněné strany mohly rovněž předkládat písemné materiály, které byly zveřejněny na internetových stránkách *ad hoc* výboru.

Komise se v roli vyjednavače v průběhu jednání také pravidelně zapojovala do jednání s různými zúčastněnými stranami a zvažovala jejich příspěvky.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Během jednání Komise jako zástupce Unie konzultovala zvláštní výbor Rady pro jednání v souladu s rozhodnutím Rady ze dne 24. května 2022, kterým byla Komise zmocněna k účasti na jednáních jménem Unie. Členské státy EU se jako členové OSN mohly účastnit všech jednání. Komise v průběhu jednání konzultovala formulaci postoje Unie s jejich zástupci. Komise rovněž pravidelně konzultovala zúčastněné strany (viz oddíl „*Konzultace se zúčastněnými stranami*“ výše).

- **Posouzení dopadů**

Příslušné dopady jsou uvedeny v této důvodové zprávě.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Úmluva může mít důsledky pro některé orgány veřejné moci a kategorie poskytovatelů služeb. Vzhledem k intenzivnější mezinárodní spolupráci v oblasti sdílení elektronických důkazů v boji proti kyberkriminalitě a trestné činnosti prováděné kybernetickými prostředky by mohlo dojít ke zvýšení počtu žádostí o elektronické důkazy, které mohou ústřední orgány členských států EU pro vzájemnou právní pomoc obdržet od svých protějšků v jiných státech, které jsou stranami úmluvy, a následně je předat, s výhradou všech platných vnitrostátních pravidel a postupů, poskytovatelům služeb usazeným v jejich státě. Právní rámec pro mezinárodní spolupráci v oblasti kyberkriminality, který úmluva zavádí v celosvětovém měřítku, jakož i záruky a podmínky, které obsahuje, zároveň poskytnou poskytovatelům služeb větší právní jistotu, pokud jde o žádosti o přístup k údajům, kterým mohou čelit v rámci spolupráce mezi státy v trestních věcech.

- **Základní práva**

Úmluva poskytuje záruky, které členským státům EU umožňují dodržovat závazky v oblasti lidských práv podle mezinárodního práva, práva EU a vnitrostátního práva. Tyto záruky rovněž zabraňují zneužívání tohoto nástroje OSN státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, k páchání nebo legitimizaci porušování lidských práv.

Ustanovení úmluvy se týkají procesních opatření a opatření mezinárodní spolupráce v trestních věcech, jako je vydávání, vzájemná právní pomoc a výměna elektronických důkazů, která by zasahovala do základních práv, jako je právo na svobodu a právo na ochranu proti nelidskému a ponižujícímu zacházení a právo na soukromí a ochranu osobních údajů. Úmluva vychází z přístupu založeného na právech a stanoví jak horizontální, tak kontextově specifické přísné podmínky a záruky v oblasti lidských práv, které jsou v souladu se stávajícími mezinárodními nástroji v oblasti lidských práv a spolupráce v trestních věcech. Úmluva rovněž zohledňuje rizika pro lidská práva, která jsou spojena s bojem proti kyberkriminalitě a s povahou internetu. Pokud jde o závazky států, které jsou smluvní stranou úmluvy, v oblasti lidských práv, úmluva opakovaně odkazuje na „mezinárodní právo v oblasti lidských práv“. Toto široké vyjádření zahrnuje jak mezinárodní nástroje, tak mezinárodní obyčejové právo v oblasti lidských práv, a zajišťuje tak co nejširší uplatňování mezinárodních závazků v oblasti lidských práv na všechny budoucí smluvní strany úmluvy bez ohledu na jejich přistoupení ke konkrétním mezinárodním nástrojům v oblasti lidských práv.

Článek 6 stanoví zastřešující požadavek, aby státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, při provádění úmluvy dodržovaly své závazky vyplývající z mezinárodního práva v oblasti lidských práv. Rovněž vylučuje, aby kterákoli ze smluvních stran vykládala úmluvu tak, že jí umožňuje používat tento právní nástroj k potlačování lidských práv nebo základních svobod. Pro zdůraznění této povinnosti v digitálním kontextu, v němž tato úmluva působí, obsahuje čl. 6 odst. 2 rovněž neúplný seznam těch lidských práv a základních svobod, které jsou náchylnější k případnému zneužití v digitální oblasti, včetně svobody projevu, svědomí,

názoru, náboženského vyznání nebo přesvědčení, pokojného shromažďování a sdružování. Toto horizontální ustanovení se vzhledem ke svému umístění a povaze vztahuje na celou úmluvu a je součástí předmětu a účelu úmluvy.

Ustanovení čl. 21 odst. 4 je rovněž horizontálním ustanovením týkajícím se harmonizace stíhání, projednávání a sankcionování trestných činů podle úmluvy. Vyžaduje, aby státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zajistily, že každá osoba stíhaná za trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou bude požívat veškerých práv a záruk v souladu s vnitrostátním právem a v souladu s platnými mezinárodními závazky státu, který je smluvní stranou úmluvy, včetně práva na spravedlivý proces a práva na obhajobu.

Článek 24 rovněž stanoví horizontální podmínky a záruky týkající se pravomocí a procesních opatření stanovených úmluvou na vnitrostátní i mezinárodní úrovni. Požaduje, aby státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, při výkonu svých procesních pravomocí zajistily, že tyto pravomoci budou podléhat podmínkám a zárukám, které zajistí ochranu lidských práv v souladu s jejich závazky podle mezinárodního práva v oblasti lidských práv a které budou zahrnovat zásadu proporcionality. Tyto podmínky a záruky vztahující se na pravomoci a postupy, které úmluva stanoví, zahrnují mimo jiné soudní nebo jiný nezávislý přezkum, právo na účinný opravný prostředek (které zahrnuje několik opatření pro osoby, jejichž lidská práva byla porušena), důvody odůvodňující použití a omezení rozsahu a trvání pravomocí a postupů.

Článek 36 poprvé v rámci nástroje OSN v oblasti trestní spravedlnosti obsahuje ustanovení věnované ochraně osobních údajů. Vztahuje se na jakékoli předávání osobních údajů podle úmluvy. Takové předávání se může uskutečnit pouze v souladu s vnitrostátním právem a mezinárodněprávními závazky předávajícího státu, který je smluvní stranou úmluvy. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, mohou předání osobních údajů odmítnout, pokud údaje nemohou být poskytnuty v souladu s jejich platnými právními předpisy o ochraně údajů, a to předtím, než mohou být osobní údaje poskytnuty jinému státu, který je smluvní stranou úmluvy. Aby bylo dosaženo souladu s vnitrostátními právními předpisy o ochraně osobních údajů a aby bylo možné reagovat na žádost o mezinárodní spolupráci, může stát, který je smluvní stranou úmluvy, uložit dožadujícímu státu vhodné podmínky. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, jsou povinny zajistit, aby osobní údaje, které obdrží v souladu s touto úmluvou, ať už jako součást žádosti o mezinárodní spolupráci nebo v reakci na žádost, podléhaly účinným a vhodným zárukám v jejich právních rámcích. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, mohou předat obdržené osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci pouze s předchozím souhlasem původního předávajícího státu, který může vyžadovat, aby byl souhlas poskytnut v písemné formě.

Úmluva stanoví komplexní záruky v souvislosti s vydáváním a vzájemnou právní pomocí. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, mají možnost odmítnout žádost o vydání nebo vzájemnou právní pomoc, pokud neexistuje oboustranná trestnost (čl. 37 odst. 1 a čl. 40 odst. 8).

Úmluva obsahuje další důvody pro odmítnutí spolupráce, které jsou v souladu se stávajícími mezinárodními nástroji. Ustanovení čl. 37 odst. 8 a 15 a čl. 40 odst. 8, 21 a 22 umožňují státům, které jsou smluvní stranou úmluvy, odmítnout žádosti o mezinárodní spolupráci v celé řadě případů, například pokud žádost o vzájemnou právní pomoc není podána v souladu s ustanoveními článku 40; pokud se dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, domnívá, že by vyřízení žádosti mohlo poškodit jeho svrchovanost, bezpečnost, veřejný pořádek nebo jiné podstatné zájmy (jež jsou často v mezinárodním kontextu vykládány tak, že zahrnují i hlediska lidských práv); pokud by orgánům dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy, jeho vnitrostátní právo zakazovalo provést požadované opatření v souvislosti s

jakýmkoli podobným trestným činem; pokud by to bylo v rozporu s právním systémem dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy, týkajícím se vzájemné právní pomoci a pokud má dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, závažné důvody se domnívat, že žádost byla podána za účelem stíhání nebo potrestání osoby z důvodu jejího pohlaví, rasy, jazyka, náboženství, národnosti, etnického původu nebo politických názorů nebo že vyhovění žádosti by způsobilo újmu v postavení této osoby z některého z těchto důvodů. Uplatnění této poslední záruky na opatření vzájemné právní pomoci, jako je výměna elektronických důkazů, je ve většině mezinárodních nástrojů o spolupráci v trestních věcech vzácné. Představuje důležitou dodatečnou záruku, aby se zabránilo útokům na jednotlivce, organizace soukromého sektoru, média nebo organizace občanské společnosti a jejich majetek. Tato pojistka, další důvody pro odmítnutí a požadavek oboustranné trestnosti umožňují státům, které jsou smluvní stranou úmluvy, odmítnout mezinárodní spolupráci v případech, které považují za politicky motivované.

Podmínky a záruky lidských práv uznané a stanovené v této úmluvě jsou součástí jejího předmětu a účelu a jsou neoddělitelně spojeny s pravomocemi a postupy, které stanoví. Tyto podmínky a záruky proto nemohou být předmětem výhrad.

Úmluva rovněž stanoví mechanismus pravidelného přezkumu provádění úmluvy konferencí států, které jsou smluvní stranou úmluvy (čl. 57 odst. 5 písm. f)). Tento přezkum by se měl týkat všech ustanovení úmluvy, včetně jejích podmínek a záruk, v souladu s ostatními existujícími mezinárodními nástroji a mechanismy ve stejné oblasti.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Úmluva nemá žádné důsledky pro rozpočet Unie. Členské státy EU mohou mít jednorázové náklady na provádění úmluvy a mohlo by dojít k mírnému zvýšení nákladů pro orgány členských států v důsledku očekávaného nárůstu počtu žádostí o mezinárodní spolupráci.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Není zaveden žádný prováděcí plán, neboť se po podpisu a ratifikaci úmluvy bude od členských států požadovat její provádění.

Pokud jde o monitorování, Komise se zúčastní zasedání konference států, které jsou smluvní stranou úmluvy, kde bude Evropská unie uznána za smluvní stranu úmluvy a bude moci vykonávat hlasovací práva v počtu hlasů odpovídajícímu počtu členských států, které jsou smluvními stranami úmluvy, pokud jde o přijímání změn a doplňkových protokolů k úmluvě. Komise bude pravidelně informovat Evropský parlament o výsledcích přezkumu a monitorování provádění úmluvy, které provádí konference států, jež jsou smluvní stranou úmluvy.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Cílem úmluvy je posílit mezinárodní spolupráci v oblasti trestných činů stanovených v úmluvě a shromažďování elektronických důkazů o trestných činech vymezených v úmluvě a o jiných závažných trestných činech pro účely konkrétního trestního vyšetřování nebo řízení. V tomto ohledu je cílem úmluvy také podpora technické pomoci a budování kapacit, zejména ve prospěch rozvojových zemí.

Obecná ustanovení (*kapitola I (články 1–6)*)

V kapitole I je uvedena obecná oblast působnosti a účel úmluvy a definice v ní používané. Tato ustanovení jsou z velké části standardními formulacemi a jsou inspirována

Budapešťskou úmluvou a dvěma stávajícími nástroji OSN v oblasti trestní spravedlnosti (úmluvy UNTOC a UNCAC).

Článek 2 obsahuje definice pojmů, které jsou v souladu s definicemi Budapešťské úmluvy, jejího druhého dodatkového protokolu a dvou stávajících nástrojů OSN v oblasti trestní spravedlnosti (úmluvy UNTOC a UNCAC). Oproti těmto nástrojům je v úmluvě přidána pouze jedna nová definice „údajů o obsahu“, která je inspirována vzorovým zákonem Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC) o vzájemné pomoci v trestních věcech[(22)] a definicí uvedenou v nařízení o elektronických důkazech.[(23)]

Článek 3 vymezuje oblast působnosti úmluvy tak, že zahrnuje prevenci, vyšetřování a stíhání trestných činů stanovených v souladu s úmluvou, jakož i vymáhání výnosů z těchto trestných činů. Oblast působnosti úmluvy se rovněž rozšiřuje na shromažďování a sdílení elektronických důkazů v rámci konkrétních trestních vyšetřování nebo řízení podle článků 23 a 35 (další podrobnosti viz níže v oddílech „*Procesní opatření a vymáhání práva (kapitola IV (články 23–34))*“ a „*Mezinárodní spolupráce (kapitola V (články 35–52))*“).

Článek 4 stanoví, že trestné činy, které jsou stanoveny v jiných platných úmluvách a protokolech OSN (a jejichž stranami jsou smluvní strany), by měly být trestné bez ohledu na to, zda byly spáchány offline nebo online. Druhý odstavec omezuje oblast působnosti tohoto článku tím, že zdůrazňuje, že toto ustanovení neposkytuje právní základ pro vytvoření nových nebo dalších trestných činů nad rámec těch, které jsou stanoveny v platných úmluvách a protokolech OSN.

Článek 5 je standardním ustanovením o respektování zásady svrchovanosti, které kopíruje znění odpovídajících ustanovení úmluv UNTOC a UNCAC.

Článek 6 je bezprecedentním ustanovením ve srovnání s oběma nástroji trestní spravedlnosti OSN a Budapešťskou úmluvou. Stanoví jasné vymezení předmětu a účelu úmluvy a funguje jako důležitá pojistka proti jejímu nevhodnému použití. První odstavec stanoví jako zastřešující cíl na vysoké úrovni, že všechna opatření přijatá k provádění úmluvy se musí řídit mezinárodními závazky v oblasti lidských práv, které na sebe každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, vzal. Druhý odstavec navazuje na tento cíl tím, že znovu potvrzuje, že úmluva nesmí být vykládána za účelem porušování jakýchkoli lidských práv, ať už hospodářských, sociálních a kulturních nebo občanských a politických práv. Toto ustanovení obsahuje neúplný seznam práv, která jsou považována za zvláště náchylná k porušení opatřeními zaměřenými na boj proti kyberkriminalitě, jako je svoboda projevu, svědomí, názoru, náboženského vyznání nebo přesvědčení, pokojného shromažďování a sdružování. Proto je oblast působnosti úmluvy omezena i tímto ustanovením, které brání budoucím pokusům států, které jsou smluvní stranou úmluvy, v příliš rozsáhlém uplatňování opatření úmluvy v oblasti mezinárodní spolupráce.

Kriminalizace (kapitola II (články 7–21))

Články 7–17 stanoví harmonizaci kriminalizace jednání a prvků trestných činů závislých na kybernetické činnosti a některých trestných činů prováděných kybernetickými prostředky. Trestné činy závislé na kybernetické činnosti (články 7–11) jsou inspirovány trestnými činy

---

(22) Vzorový zákon UNODC o vzájemné pomoci v trestních věcech (2007), ve znění pozdějších předpisů, s ustanoveními o elektronických důkazech a používání zvláštních vyšetřovacích technik (2022); E/CN.15/2022/CRP.6.

(23) Viz nařízení (EU) 2023/1543 o evropském vydávacím příkazu a evropském uchovávacím příkazu pro elektronické důkazy v trestním řízení a pro výkon trestu odnětí svobody po skončení trestního řízení, čl. 3 bod 12.

uvedenými v Budapešťské úmluvě. Trestné činy prováděné kybernetickými prostředky (články 12–16) jsou rovněž inspirovány Budapešťskou úmluvou a mimo jiné harmonizují trestný čin podvodu souvisejícího s informačními a komunikačními technologiemi (včetně finančních podvodů jako druhu podvodu), trestné činy související s materiály v oblasti pohlavního zneužívání dětí online, jakož i trestné činy navazování kontaktu s dětmi za účelem spáchání sexuálně motivovaného trestného činu vůči dítěti a šíření intimních fotografií bez souhlasu. Všechny trestné činy uvedené v úmluvě vyžadují dva základní prvky: trestný čin byl spáchán úmyslně a neoprávněně. Pojem „neoprávněně“ je kontextově specifickým požadavkem pro trestní odpovědnost, který umožňuje státům, které jsou smluvní stranou úmluvy, flexibilitu při jeho uplatňování v souladu s jejich vnitrostátním právem a mezinárodními závazky. V tomto ohledu má podmínka „neoprávněně“ zajistit, aby z působnosti kriminalizace bylo vyloučeno například jednání orgánů činných v trestním řízení při vyšetřování trestných činů nebo jednání pro bezpečnostní, vědecké, lékařské, umělecké nebo jiné legitimní, oprávněné nebo povolené účely. V tomto ohledu stanoví čl. 14 odst. 4 výslovné vyloučení kriminalizace chování dětí v případě materiálů, které si děti samy vytvářejí a které je zobrazují, nebo v případě konsensuální výroby, přenosu nebo držení materiálu popsaného v čl. 14 odst. 2 písm. a) až c), pokud je zobrazované chování legální podle vnitrostátního práva a pokud jsou tyto materiály uchovávány výhradně pro soukromé a konsensuální použití zúčastněnými osobami.

Článek 17 vyžaduje kriminalizaci praní výnosů z trestné činnosti a je inspirován odpovídajícími ustanoveními UNTOC a UNCAC. Podle výkladových poznámek ke konkrétním článkům úmluvy, které jsou připojeny k usnesení o přijetí úmluvy, se jednání považuje za trestný čin podle článku 17 pouze tehdy, pokud je základní trestné jednání spojené se složitějším trestným činem praní výnosů trestným činem stanoveným v souladu s články 7 až 16 úmluvy.

Článek 18 kopíruje odpovídající ustanovení úmluv UNTOC a UNCAC o stanovení minimálních pravidel pro odpovědnost právnických osob za trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou (tj. trestné činy uvedené v článcích 7–17). Tato odpovědnost je spojena s účastí právnických osob na některém z trestných činů kodifikovaných v článcích 7 až 17, přičemž se na ně vztahují stejné požadavky jako na fyzické osoby, tedy že je spáchají „úmyslně a neoprávněně“, a právní zásady každého státu, který je smluvní stranou úmluvy (odstavce 1 a 2).

Články 19 a 20 opakují odpovídající ustanovení úmluv UNTOC a UNCAC tím, že stanoví minimální pravidla pro stanovení trestných činů účastenství, pokusu a přípravy a promlčecí lhůty v souladu s vnitrostátními právními předpisy států, které jsou smluvní stranou úmluvy, a podle potřeby pro trestné činy uvedené v úmluvě. Ačkoli online přenos a kontrola údajů, které mohou být relevantní pro trestný čin, závisí na pomoci poskytovatelů služeb, poskytovatel služeb, který nemá úmysl spáchat trestný čin, nemá podle článku 19 nést odpovědnost. Poskytovatel služeb tedy nemá povinnost aktivně monitorovat obsah, aby se vyhnul trestní odpovědnosti podle tohoto ustanovení.

Článek 21 je rovněž inspirován úmluvami UNTOC a UNCAC a stanoví minimální pravidla pro stíhání, rozhodování a sankce týkající se trestných činů stanovených v souladu s úmluvou. Odstavec 4 vyžaduje, aby státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zajistily, že každá osoba stíhaná za trestné činy stanovené v souladu s úmluvou bude požívat všech práv a záruk, které jsou v souladu s mezinárodními závazky států, které jsou smluvní stranou úmluvy, včetně práva na spravedlivý proces a práva na obhajobu.

Soudní příslušnost (kapitola III (článek 22))

Článek 22 rovněž odráží odpovídající ustanovení úmluv UNTOC, UNCAC a Budapešťské úmluvy a upravuje stanovení povinných a nepovinných forem soudní příslušnosti podle potřeby pro trestné činy stanovené v souladu s úmluvou.

Procesní opatření a vymáhání práva (kapitola IV (články 23–34))

Článek 23 určuje rozsah vnitrostátních pravomocí a procesních opatření, která umožňují mezinárodní spolupráci: vztahuje se na konkrétní vyšetřování trestných činů nebo řízení týkající se trestných činů stanovených v souladu s úmluvou; jiné trestné činy spáchané prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií, jakož i na shromažďování důkazů v elektronické podobě o jakémkoli trestném činu. Podle výkladových poznámek ke konkrétním článkům úmluvy, které jsou připojeny k usnesení o přijetí úmluvy: „Pojem ‚vyšetřování trestných činů' zahrnuje situace, kdy na základě skutkových okolností existují důvodné obavy, že byl spáchán nebo je páchán trestný čin (včetně trestného činu uvedeného v článku 19 úmluvy), včetně případů, kdy je cílem takového vyšetřování zastavit páchání daného trestného činu nebo mu zabránit." Úmluva tedy neposkytuje základ pro mezinárodní spolupráci pro preventivní účely a údaje si lze vyměňovat pouze v případě, že se týkají konkrétního trestního vyšetřování.

Článek 24 s několika změnami přebírá odpovídající znění článku 15 Budapešťské úmluvy. Stanoví zastřešující podmínky a záruky, které zajistí, aby pravomoci a postupy stanovené v kapitole IV podléhaly odpovídající úrovni ochrany základních práv, včetně uplatňování zásady proporcionality. Tyto podmínky a záruky zahrnují mimo jiné soudní nebo jiný nezávislý přezkum, právo na účinný opravný prostředek, důvody pro jeho uplatnění a omezení rozsahu a doby trvání této pravomoci nebo postupu. Kromě toho se podmínky a záruky stanovené v souladu s tímto článkem vztahují na vnitrostátní úrovni na pravomoci a postupy stanovené v kapitole IV, a to jak pro účely vnitrostátního trestního vyšetřování a řízení, tak pro účely poskytování mezinárodní spolupráce dožádaným státem, který je smluvní stranou úmluvy, podle kapitoly V.

Články 25–30 jsou inspirovány odpovídajícími vnitrostátními pravomocemi a procesními opatřeními Budapešťské úmluvy. Jedná se o: urychlené uchování uložených počítačových dat; urychlené uchování a částečné sdělení provozních dat; vydávací příkaz; prohledání a zabavení uložených počítačových dat; shromažďování provozních dat v reálném čase a odposlech obsahových dat.

Článek 31 odráží článek 31 úmluvy UNCAC. Vyžaduje, aby státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, přijaly opatření umožňující zmrazení, zajištění a konfiskaci výnosů z trestné činnosti.

Článek 32 je inspirován úmluvami UNTOC a UNCAC a poskytuje státům, které jsou smluvní stranou úmluvy, možnost vytvářet trestní rejstříky za účelem využití těchto informací v trestním řízení týkajícím se trestného činu zjištěného v souladu s úmluvou.

Článek 33 je inspirován úmluvou UNTOC a vyžaduje, aby státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, přijaly v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy vhodná opatření k zajištění odpovídající ochrany svědků.

Článek 34 je inspirován úmluvou UNTOC a vyžaduje, aby státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy přijaly vhodná opatření k poskytnutí odpovídající pomoci obětem, zejména obětem trestných činů stanovených v článcích 14–16 úmluvy. Při uplatňování odstavců 2 až 4 článek 34 rovněž požaduje, aby státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zohlednily věk, pohlaví a zvláštní okolnosti a potřeby obětí, včetně zvláštních okolností a potřeb dětí. Odstavec 6 vybízí státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, aby přijaly účinné kroky k zajištění splnění požadavků na odstranění nebo

znepřístupnění obsahu popsaného v článcích 14 a 16 této úmluvy v rozsahu, který je v souladu s jejich vnitrostátními právními rámci.

Mezinárodní spolupráce (kapitola V (články 35–52))

Článek 35 stanoví obecné zásady a rozsah mezinárodní spolupráce, která vyžaduje, aby státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, vzájemně spolupracovaly za účelem vyšetřování a stíhání a shromažďování a sdílení elektronických důkazů o trestných činech stanovených v souladu s úmluvou, jakož i shromažďování a sdílení elektronických důkazů o jakémkoli závažném trestném činu, za který lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyři roky nebo přísnější trest. Rozsah mezinárodní spolupráce je proto omezen na trestné činy stanovené v souladu s úmluvou a závažné trestné činy s jasně stanovenou hranicí trestní sazby.

Článek 36 obsahuje výslovné ustanovení o ochraně osobních údajů. Toto ustanovení upravuje pravidla pro předávání osobních údajů v rámci mezinárodní spolupráce. Předání se může uskutečnit pouze v souladu s vnitrostátním právem a mezinárodněprávními závazky předávajícího státu, který je smluvní stranou úmluvy. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, mohou předání osobních údajů odmítnout, pokud údaje nemohou být poskytnuty v souladu s jejich platnými právními předpisy o ochraně osobních údajů. Pro EU to znamená, že před poskytnutím jakýchkoli osobních údajů jinému státu, který je smluvní stranou úmluvy, musí být v souladu s Listinou základních práv Evropské unie uplatněny důležité zásady ochrany údajů, včetně omezení účelu, minimalizace údajů, přiměřenosti a nezbytnosti. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, mohou rovněž usilovat o uložení vhodných podmínek k dosažení souladu s cílem odpovědět na žádost o poskytnutí osobních údajů. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, jsou povinny zajistit, aby osobní údaje, které obdrží v souladu s touto úmluvou, podléhaly účinným a vhodným zárukám v jejich právních rámcích. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, mohou předat obdržené osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci pouze s předchozím souhlasem původního předávajícího státu, který může vyžadovat, aby byl souhlas poskytnut v písemné formě.

Článek 37 je inspirován úmluvou UNCAC a Budapešťskou úmluvou a stanoví podrobná pravidla pro vydávání. Podle odstavce 8 umožňuje úmluva odmítnout vydání na základě podmínek stanovených ve vnitrostátním právu dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy. Odstavec 15 stanoví další důvod pro odmítnutí žádosti o vydání, pokud byla podána za účelem trestního stíhání nebo potrestání osoby z důvodu jejího pohlaví, rasy, jazyka, náboženství, národnosti, etnického původu nebo politických názorů nebo pokud by vyhovění žádosti způsobilo újmu na postavení této osoby z některého z těchto důvodů.

Články 38 a 39 jsou inspirovány úmluvami UNTOC a UNCAC a stanoví možnost předávání odsouzených osob a trestních řízení.

Článek 40 opakuje ustanovení úmluv UNTOC, UNCAC a Budapešťské úmluvy a obsahuje podrobná ustanovení o zásadách a postupech týkajících se vzájemné právní pomoci. Odstavec 17 vyžaduje, aby žádosti o vzájemnou právní pomoc byly vyřizovány v souladu s vnitrostátním právem dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy. Odstavec 19 zakazuje dožadujícímu státu, který je smluvní stranou úmluvy, předávat nebo používat informace nebo důkazy poskytnuté dožádaným státem, který je smluvní stranou úmluvy, pro jiná vyšetřování, trestní stíhání nebo soudní řízení, než která jsou uvedena v žádosti, bez předchozího souhlasu dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy. Odstavce 8, 21 a 22 stanoví komplexní důvody pro odmítnutí žádosti o vzájemnou právní pomoc, jak je popsáno v oddíle „*Základní práva*“.

Článek 41 je inspirován článkem 35 Budapešťské úmluvy a vyžaduje, aby státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zřídily nepřetržité sítě, které budou k dispozici 24 hodin denně 7 dní v týdnu pro poskytování pomoci při konkrétních vyšetřováních, stíháních nebo soudních řízeních týkajících se trestných činů stanovených v souladu s úmluvou nebo při shromažďování elektronických důkazů.

Články 42–46 přebírají články 29–33 Budapešťské úmluvy a stanoví podrobnosti o konkrétních typech opatření mezinárodní spolupráce v oblasti vzájemné právní pomoci. Takovými opatřeními jsou: urychlené uchování uložených počítačových dat; urychlené sdělení uchovávaných provozních dat; přístup k uloženým počítačovým datům; shromažďování provozních dat v reálném čase a odposlech obsahových dat. Pokud jde o nejvíce rušivé opatření, tedy shromažďování provozních dat v reálném čase a odposlech obsahových dat, mají státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, omezenější povinnost „usilovat“ o poskytnutí takové pomoci. Tato povinnost představuje v podstatě „povinnost vynaložit maximální úsilí“, a je tedy pro státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, méně omezující než povinnosti týkající se jiných opatření vzájemné právní pomoci, které vyžadují spolupráci s jinými státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, pokud nejsou splněny příslušné podmínky nebo není uplatněn jeden z příslušných důvodů pro odmítnutí. Kromě toho lze o pomoc při odposlechu obsahových dat požádat pouze v případě závažných trestných činů v rozsahu, který umožňují smlouvy platné pro státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, nebo jejich vnitrostátní právní předpisy.

Články 47 a 48 jsou inspirovány úmluvami UNTOC a UNCAC a vybízejí státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, ke spolupráci s cílem posílit prosazování práva v boji proti trestným činům stanoveným v souladu s úmluvou a ke zřízení společných vyšetřovacích orgánů za stejným účelem.

Články 49–52 jsou inspirovány úmluvou UNTOC a/nebo UNCAC a stanoví minimální pravidla pro opatření týkající se konfiskace, vymáhání a navrácení výnosů nebo majetku z trestných činů stanovených v souladu s úmluvou.

Preventivní opatření (kapitola VI (článek 53))

Článek 53 vyzývá státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, aby v souladu se základními zásadami svých právních systémů usilovaly o vypracování a provádění nebo udržování účinných a koordinovaných politik a osvědčených postupů s cílem omezit stávající nebo budoucí příležitosti pro kyberkriminalitu prostřednictvím vhodných legislativních, správních nebo jiných opatření. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, by měly podporovat aktivní účast příslušných osob a subjektů mimo veřejný sektor, jako jsou nevládní organizace, organizace občanské společnosti, akademické instituce a subjekty soukromého sektoru, jakož i široké veřejnosti, na příslušných aspektech prevence trestných činů stanovených v souladu s úmluvou. Odstavec 3 obsahuje neúplný a nezávazný seznam preventivních opatření. V odst. 3 pododstavci e) je výslovný odkaz na preventivní opatření, která uznávají přínos legitimních činností bezpečnostních výzkumných pracovníků, pokud jsou určeny výhradně k posílení a zlepšení bezpečnosti výrobků, služeb a zákazníků poskytovatelů služeb.

Technická pomoc a výměna informací (kapitola VII (články 54–56))

Články 54–56 jsou inspirovány úmluvami UNTOC a/nebo UNCAC a obsahují ustanovení o poskytování technické pomoci, budování kapacit a výměně informací, přičemž zohledňují zejména zájmy a potřeby rozvojových států, které jsou smluvními stranami úmluvy.

Mechanismus provádění (kapitola VIII (články 57–58))

Články 57 a 58 jsou inspirovány úmluvou UNCAC a stanoví podrobnosti o konferenci smluvních stran, která bude dohlížet na provádění úmluvy a bude mít pravomoc vypracovat a

přijmout doplňkové protokoly k úmluvě na základě článků 61 a 62 úmluvy. Generální tajemník Organizace spojených národů zajistí služby tajemníka a svolá konferenci smluvních stran nejpozději do jednoho roku od vstupu úmluvy v platnost. Následně se konají pravidelná zasedání konference v souladu s jednacím řádem, který konference přijala.

Závěrečná ustanovení (kapitola IX (články 59–68))

Kapitola IX úmluvy obsahuje závěrečná ustanovení. Ustanovení čl. 60 odst. 1 mimo jiné zajišťuje, že členské státy EU, které jsou smluvní stranou úmluvy, mohou ve svých vzájemných vztazích nadále uplatňovat právo Unie. Rovněž umožňuje smluvním stranám Budapešťské úmluvy a dalších mezinárodních nástrojů, aby tyto nástroje mezi sebou nadále uplatňovaly.

Podle čl. 64 odst. 1 bude úmluva otevřena všem státům k podpisu v Hanoji v říjnu 2025 a poté v sídle OSN v New Yorku do 31. prosince 2026. Podle odstavce 2 je úmluva rovněž otevřena k podpisu regionálním organizacím hospodářské integrace, jako je Unie, za předpokladu, že úmluvu podepsal alespoň jeden členský stát v souladu s odstavcem 1.

V čl. 64 odst. 3 a čl. 65 odst. 1 se uvádí, že úmluva vstoupí v platnost, jakmile čtyřicet států vyjádří svůj souhlas s tím, že budou úmluvou vázány, uložením ratifikačních listin, listin o přijetí nebo schválení u generálního tajemníka Organizace spojených národů. Organizace regionální hospodářské integrace, jako je Unie, mohou uložit své ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení, pokud tak učinil alespoň jeden z jejich členských států. V ratifikační listině, listině o přijetí nebo schválení uvede organizace regionální hospodářské integrace rozsah svých pravomocí vzhledem k záležitostem upraveným touto úmluvou. Podle čl. 64 odst. 4 je úmluva otevřena pro přistoupení organizací regionální hospodářské integrace, jako je Unie, za podmínky, že alespoň jeden členský stát je stranou úmluvy. Unie při svém přistoupení uvede rozsah své pravomoci v záležitostech, které upravuje úmluva.

Podle čl. 66 odst. 1 může stát, který je smluvní stranou úmluvy, po pěti letech od vstupu úmluvy v platnost navrhnout změnu a předat ji generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který poté sdělí navrhovanou změnu státům, které jsou smluvními stranami úmluvy, a konferenci smluvních stran za účelem posouzení návrhu a rozhodnutí o něm. Podle odstavce 2 organizace regionální hospodářské integrace, jako je Unie, vykonávají v záležitostech spadajících do její pravomoci své hlasovací právo s počtem hlasů rovnajícím se počtu jejich členských států, které jsou smluvními stranami úmluvy. Změna přijatá v souladu s odstavcem 1 podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení státy, které jsou smluvními stranami úmluvy.

Články 61 a 62 stanoví pravidla pro dodatkové protokoly k úmluvě. Podle čl. 61 odst. 2 se organizace regionální hospodářské integrace, jako je Unie, mohou stát stranou protokolu pouze tehdy, pokud je tato organizace smluvní stranou úmluvy. Podle odstavce 4 se každý protokol k úmluvě vykládá společně s úmluvou s přihlédnutím k účelu tohoto protokolu. Ustanovení čl. 62 odst. 1 stanoví, že aby byl jakýkoli dodatkový protokol projednán k přijetí konferencí smluvních stran, je zapotřebí nejméně šedesáti států, které jsou smluvní stranou úmluvy. Tento článek rovněž stanoví, že konference států, které jsou smluvní stranou úmluvy, vyvine veškeré úsilí k dosažení konsensu o jakémkoli dodatkovém protokolu a teprve po vyčerpání veškerého úsilí bude v krajním případě vyžadovat pro jeho přijetí alespoň dvoutřetinovou většinu hlasů států, které jsou smluvní stranou úmluvy, přítomných a hlasujících na zasedání konference států, které jsou smluvní stranou úmluvy. Podle čl. 62 odst. 2 vykonávají organizace regionální hospodářské integrace, jako je Unie, v záležitostech spadajících do její pravomoci své hlasovací právo podle tohoto článku počtem hlasů rovnajícím se počtu jejich členských států, které jsou stranami úmluvy.

Na základě čl. 67 odst. 2 přestanou být organizace regionální hospodářské integrace, jako je Unie, stranou úmluvy, jakmile ji vypoví všechny jejich členské státy.

K usnesení o přijetí úmluvy jsou připojeny výkladové poznámky k článkům 2, 17, 23 a 35. Ačkoli tyto výkladové poznámky nepředstavují nástroj poskytující autoritativní výklad úmluvy, mají sloužit jako vodítko a pomoc smluvním stranám při jejím uplatňování. Výkladové poznámky předsedy *ad hoc* výboru OSN, které byly distribuovány během jednání, se rovněž zabývají několika klíčovými aspekty výkladu. Internetové stránky *ad hoc* výboru obsahují všechny návrhy a revize návrhu textu úmluvy v průběhu jednání, a poskytují tak užitečné informace o vývoji klíčových ustanovení v textu a mohou mít výkladovou hodnotu. Kromě toho může vysvětlující zpráva k Budapešťské úmluvě[(24)] sloužit jako užitečný, i když neformální, informační nástroj pro státy v případě mnoha ustanovení, která byla inspirována Budapešťskou úmluvou, jako je většina ustanovení úmluvy o kriminalizaci a procesních pravomocích.

[(24)] Řada evropských smluv – č. 185.

2025/0230 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o podpisu Úmluvy Organizace spojených národů proti kyberkriminalitě; Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě jménem Evropské unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16, čl. 82 odst. 1, čl. 83 odst. 1 a čl. 87 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 24. května 2022 zmocnila Rada svým rozhodnutím (EU) 2022/895 Komisi, aby se jménem Evropské unie účastnila jednání o Úmluvě Organizace spojených národů proti kyberkriminalitě.

(2) Znění Úmluvy OSN proti kyberkriminalitě; Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě (dále jen „úmluva“) bylo přijato Valným shromážděním OSN dne 24. prosince 2024 a předpokládá se, že bude otevřeno k podpisu v Hanoji ve Vietnamu dne 25. října 2025 a poté v sídle Organizace spojených národů v New Yorku do 31. prosince 2026.

(3) Úmluva je v souladu s bezpečnostními cíli Evropské unie uvedenými v čl. 67 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, konkrétně se zajištěním vysoké úrovně bezpečnosti prostřednictvím opatření pro předcházení trestné činnosti a boj proti ní a prostřednictvím opatření pro koordinaci a spolupráci mezi policejními a justičními orgány a jinými příslušnými orgány, jakož i prostřednictvím sbližování předpisů trestního práva.

(4) Ustanovení úmluvy se vztahují na konkrétní trestní vyšetřování nebo řízení o trestných činech zahájená v souladu s úmluvou a umožňují výměnu údajů pouze za tímto účelem.

(5) Úmluva harmonizuje omezený soubor jasně definovaných trestných činů a zároveň poskytuje státům, které jsou smluvní stranou úmluvy, nezbytnou flexibilitu, aby se vyhnuly nadměrné kriminalizaci legitimního jednání.

(6) Úmluva stanoví pouze minimální pravidla pro odpovědnost právnických osob za trestné činy v ní uvedené a nevyžaduje stanovení takové trestní odpovědnosti způsobem, který by byl v rozporu s právními zásadami státu, který je smluvní stranou úmluvy.

(7) Úmluva je rovněž v souladu s cíli Evropské unie v oblasti ochrany osobních údajů, soukromí a základních práv v souladu s článkem 16 Smlouvy o fungování Evropské unie a Listinou základních práv Evropské unie.

(8) Úmluva stanoví přísné záruky lidských práv a vylučuje jakýkoli výklad, který by vedl k potlačení lidských práv nebo základních svobod, zejména svobody projevu, svědomí,

názoru, náboženského vyznání nebo přesvědčení, pokojného shromažďování a sdružování. Tyto záruky rovněž zajišťují, že mezinárodní spolupráce může být odmítnuta, pokud by taková spolupráce byla v rozporu s vnitrostátními právními předpisy států, které jsou smluvní stranou úmluvy, nebo pokud by takové odmítnutí bylo nezbytné k zamezení jakékoli formy diskriminace.

(9) Pokud jde o pravomoci a procesní opatření na vnitrostátní i mezinárodní úrovni, úmluva stanoví horizontální podmínky a záruky zajišťující ochranu lidských práv v souladu se závazky států, které jsou smluvní stranou úmluvy, podle mezinárodního práva v oblasti lidských práv, které zahrnují zásadu proporcionality. Tyto podmínky a záruky zahrnují mimo jiné soudní nebo jiný nezávislý přezkum, právo na účinný opravný prostředek, důvody pro uplatnění a omezení rozsahu a trvání pravomocí a postupů.

(10) Úmluva obsahuje zvláštní ustanovení o ochraně osobních údajů, které zajišťuje, že před poskytnutím jakýchkoli osobních údajů jinému státu, který je smluvní stranou úmluvy, musí být v souladu s Listinou základních práv Evropské unie uplatněny důležité zásady ochrany údajů, včetně omezení účelu, minimalizace údajů, přiměřenosti a nezbytnosti.

(11) Komise svou účastí na jednáních jménem Unie zajistila slučitelnost úmluvy s příslušnými předpisy Evropské unie.

(12) K zajištění souladu úmluvy s právem a politikami Unie a jednotného provádění úmluvy mezi členskými státy v jejich vztahu ke smluvním stranám, které nejsou členskými státy EU, jakož i k zajištění účinného provádění úmluvy, jsou důležité některé výhrady a oznámení.

(13) Výhradami a oznámeními, k nimž jsou uvedeny pokyny v příloze I tohoto rozhodnutí, nejsou dotčeny žádné další výhrady nebo prohlášení, které by členské státy mohly chtít učinit individuálně, pokud je to přípustné.

(14) Vzhledem k tomu, že úmluva stanoví postupy, které zlepšují přeshraniční přístup k elektronickým důkazům, a vysokou úroveň záruk, bude přistoupení k úmluvě podporovat soudržnost úsilí Evropské unie v boji proti kyberkriminalitě a dalším formám trestné činnosti na celosvětové úrovni. Usnadní spolupráci mezi stranami úmluvy, které jsou členskými státy EU, a těmi, které jimi nejsou, a zároveň zajistí vysokou úroveň ochrany jednotlivců.

(15) V souladu se svým článkem 64 je úmluva otevřena k podpisu Unií.

(16) Unie by se měla stát stranou úmluvy spolu se svými členskými státy, neboť jak Evropská unie, tak její členské státy mají pravomoci v oblastech, na něž se úmluva vztahuje. Tímto rozhodnutím není dotčen podpis úmluvy členskými státy v souladu s jejich vnitrostátními postupy.

(17) Tím, že Evropská unie úmluvu rychle podepíše, bude navíc zajištěno, že Unie bude mít významný hlas při včasném provádění tohoto nového celosvětového rámce pro boj proti kyberkriminalitě.

(18) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne […].

(19) [V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko [*dopisem ze dne* …] své přání účastnit se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.]

NEBO

[V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro něj není závazné ani použitelné.]

(20) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánského království, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánské království neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

(21) Úmluva by měla být podepsána a připojené výhrady a oznámení by měly být schváleny,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpis Úmluvy OSN proti kyberkriminalitě; Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě (dále jen „úmluva“) se schvaluje jménem Evropské unie, s výhradou uzavření uvedené úmluvy.

Znění úmluvy se připojuje k tomuto rozhodnutí (příloha II).

Článek 2

Výhrady a oznámení uvedené v příloze I připojené v tomuto rozhodnutí se schvalují.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po přijetí.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně
[...]